

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר

חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

דָּף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁת וָאָרָא

מִהֲתַנָּא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מִבְּאָר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִידָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה גחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזַמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֵלֶפֶי אֲלָפִים וְרַבּוּא רַבּוּת. וְכֵל הַמְּזַכֶּה אֶת
הַרְבִּים זֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵינן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵינן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת
וְאוֹמֶרֶת כְּמִוֶּה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת וארא דף כו ע"א
מעלת מדרגת יראה עלאה

רַבִּי חֵיָא וְרַבִּי יוֹסִי, הוּוּ שְׂבִיחֵי יוֹמָא חַד קָמִיָּה
 דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (איוב י"ט)
 גּוּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חָרֵב כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרֵב לְמַעַן
 תִּדְעוּן שְׂדוּן. שְׂדִין כְּתִיב. גּוּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חָרֵב,
 מָאן חָרֵב. דָּא (ויקרא כ"ו) חָרֵב נוֹקְמַת נָקָם בְּרִית, דְּהָא
 הָאִי חָרֵב קָאִים לְאַסְתִּפְלָא מָאן דְּמִשְׁקַר בְּבְרִית,
 דְּכָל מָאן דְּמִשְׁקַר בְּבְרִית, נוֹקְמָא דְּנִקְמִין מִצִּיָּה,
 הָאִי חָרֵב הוּא.

הָדָא הוּא דְכְתִיב, (איוב י"ט) כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרֵב.
 מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּמָאן דְּמִשְׁקַר בְּבְרִית,
 פְּרִישׁ תִּיאֻבְתָּא, וְלֹא נָטִיל מָאן דְּנָטִיל, וְלֹא יְהִיב
 לְאַתְרִיהּ, דְּהָא לֹא אֶתְעַר לְגַבִּיָּה אֲתֵרִיהּ. וְכָל מָאן
 דְּנָטִיר לִיָּה לְהָאִי בְרִית, אִוְהוּ גְרִים לְאַתְעָרָא לְהָאִי
 בְרִית לְאַתְרִיהּ. וְאַתְבְּרָאן עֲלָאִין וְתַתְּאִין.

מָאן אֶתְעַר הָאִי בְרִית לְאַתְרִיהּ. פִּד אֲשַׁתְּכַחוּ
 זְכָאִין בְּעֲלָמָא. מִנָּא לָן, מֵהֲכָא, דְכְתִיב,
 (שמות ר') וְגַם הִקִּימוּתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם לְתֵת לָהֶם

רַבִּי חֵיָא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ
 מְצוּיִים יוֹם אֶחָד לְפָנֵי רַבִּי
 שְׁמַעוֹן. פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן
 וְאָמַר, גּוּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חָרֵב
 כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרֵב לְמַעַן
 תִּדְעוּן שְׂדוּן. שְׂדִין כְּתוּב.
 גּוּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חָרֵב, אִיזוּ
 חָרֵב? זוּ (ויקרא כו) חָרֵב נֹקְמַת
 נָקָם בְּרִית, שְׂהָרֵי חָרֵב זוּ
 עוֹמְדַת לְהַסְתִּפְלָא עַל מִי
 שְׁמִשְׁקַר בְּבְרִית. שְׁכָל מִי
 שְׁמִשְׁקַר בְּבְרִית, הַנִּקְמָה
 שְׁנוֹקְמִים מִמֶּנּוּ זוּ הַחָרֵב הַזֶּה.

זֶהוּ שְׁכָתוּב כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת
 חָרֵב. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁמִי
 שְׁמִשְׁקַר בְּבְרִית, מִפְּרִיד אֶת
 הַתְּשׁוּקָה, וְלֹא נוֹטֵל מִי
 שְׁנוֹטֵל, וְלֹא נוֹתֵן לְמִקוּמוֹ,
 שְׂהָרֵי לֹא הַתְּעוֹרֵר אֶל
 מִקוּמוֹ. וְכָל מִי שְׁשׁוֹמֵר אֶת
 הַבְּרִית הַזֶּה, הוּא גּוֹרֵם
 לְהַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל בְּרִית זוּ
 לְמִקוּמָה, וּמִתְבְּרָכִים עֲלֵיוֹנִים
 וְתַתְּוֹנִים.

מִי מְעוֹרֵר בְּרִית זוּ לְמִקוּמָה? כְּשֶׁנִּמְצָאִים צְדִיקִים בְּעוֹלָם. מִנֵּין לָנוּ? מִכָּאן, שְׁכָתוּב וְגַם
 הִקִּמְתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם לְתֵת לָהֶם אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרִיהֶם. מָה זֶה מִגְרִיהֶם? כְּמוֹ

את ארץ כנען את ארץ מגוריהם. מאי מגוריהם.
 כמה דאת אמר גורו לכם מפני חרב. בגין
 דאיהו אתר, דאשדי מגור בעלמא, ועל דא גורו
 לכם מפני חרב.

אשר גרו בה, מיומא דאתקריבו לגבי קדשא
 ברוך הוא, דחילו בה דחילו, ודחילו (נ"א)
 ודחילו דחילו) עלאה בה למיטר פקודוי. דאי בהאי
 לא ישדי (נ"א דהא אי לא ישדי) דחילו על רישיה דבר
 נש, לא דחיל ליה לקודשא ברוך הוא לעלמין
 בשאר פקודוי.

תא חזי, באתערותא דלתתא, פד אתערו ישראל
 לגבי קדשא ברוך הוא, וצווחו לקבליה, מה
 כתיב, ואזכור את בריתי, דהא בברית הוי זכור.
 וכדין אתער תיאובתא, לאתקשרא כלא בקשורא
 חד. פיון דהאי ברית אתער, הא קשורא דכלא
 אתער. ואזכור את בריתי, לאזדווגא ליה באתריה.
 ועל דא, לכן אמור לבני ישראל אני ה'.

במקומו. ועל כן, לכן אמר לבני ישראל אני ה'.

שנאמר גורו לכם מפני חרב,
 משום שהוא מקום שמטיל
 מגור בעולם, ועל זה גורו
 לכם מפני חרב.

אשר גרו בה, מיום
 שהתקרבו לקדוש ברוך הוא
 פחדו בה פחד, ופחד (ופחדו פחד)
 עליון בה לשמר מצוותיו.
 שאם בזה לא יטיל פחד (שהרי
 אם לא יטיל) על ראש האדם, לא
 יפחד מהקדוש ברוך הוא
 לעולמים בשאר מצוותיו.

בא ראה, בהתעוררות
 שלמטה, כשמתעוררים
 ישראל אל הקדוש ברוך
 הוא וצווחים כנגדו, מה
 פתוב? ואזכור את בריתי,
 שהרי בברית יש זכור, ואז
 מתעוררת תשוקה לקשר
 הכל בקשר אחד. פיון
 שברית זו מתעוררת, הרי
 הקשר של הכל מתעורר.
 ואזכור את בריתי, לזוגו
 במקומו. ועל כן, לכן אמר לבני ישראל אני ה'.

ספר אור הזהר (עמוד 134)

מג) עסק החכמה הצפונה הזאת לבקשה כמטמונים ולחפש אחריהם לכתת רגליו מחיל אל
 חיל וכו' - אף מי שאינו יכול למעט בעסקיו כל כף אין אתה פטור מפנימיות התורה פי
 מבלעדה האדם פבהמה שור אוכל עשב

אחי בשביל זה שאתה טרוד בעסקים הן בעשר והן בדלי דלות חס ושלוש לא תפטור מעסק חכמה זו
 חס ושלוש כי על מה ולמה אתה חי ולמה נתגלה לנו זאת ולמה שלח השם לנו להתגלות בדורנו מה
 שלא גלה זולת בדורו של רבי עקיבא ורבי שמעון בן יוחאי וחבריו הוא עסק חכמת האר"י וכווננו
 לברכה ובדור הזה רבא דעלמא הצריכים לבקש פרנסה למגדול ועד קטן אפלו צדיקי הדור
 אשר כל מגמתם וחפצם בהפשט עצמם במסירות נפש להשם בכל עת ובכל רגע אין להם מנוחה
 מחמת גדל קשי פרנסת עם השם ההולכים ודלים מענים ומדכים ממש כל ראש לחלי כו' ובמדה דא
 יתפרקו ומה יעשו הפשוטים מבני עמנו עם השם ולמה נגלה אור השם בימים ההם כתבי האר"י
 וכווננו לברכה בבאר דברי הזהר.

מקור המאמר בזהר פרשת וארא דף כח ע"א-ב
הוכחה לתחית המתים

פָּתַח וְאָמַר, (חבוקק ב) כִּי אֲבֹן מְקִיר תִּזְעַק וְכָפִים מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה. כִּמָּה יֵשׁ לָאָדָם לְהַזְהֵר מִחֲטָאֵיו שְׁלֵא יַחֲטֵא לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאִם יֹאמֵר מִי יַעֲזִיד בּוֹ? הֲרֵי אֲבָנֵי בֵיתוֹ וְעֵצִים שֶׁל בֵּיתוֹ יַעֲזִידוּ בּוֹ. וְלִפְעָמִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה בָהֶם שְׁלִיחוֹת. בֹּא רֵא, מִטָּה אֶהְרֵן שֶׁהוּא עֵץ יָבֵשׁ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה בּוֹ אֶת רֵאשִׁית הַנְּסִים, וְשִׁתִּי שְׁלִיחוֹת נַעֲשׂוּ בּוֹ. אֶחָד שֶׁהוּא עֵץ יָבֵשׁ וּבִלְע אֶת אוֹתָם הַתְּנִינִים שְׁלָהֶם, וְאֶחָד שֶׁהֲרִי לְשַׁעָה אַחַת חֲזַר בְּרוּחַ וְנַעֲשָׂה בְרִיָּה.

פָּתַח וְאָמַר, (חבוקק ב) כִּי אֲבֹן מְקִיר תִּזְעַק וְכָפִים מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה. כִּמָּה יֵשׁ לָאָדָם לְהַזְהֵר מִחֲטָאֵיו שְׁלֵא יַחֲטֵא לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּבִי, וְאִי יִמָּא מָאן יִסְהִיד בֵּיהּ. הָא אֲבָנֵי בֵיתִיהּ וְאֵעִי בֵיתִיהּ יִסְהִידוּ בֵּיהּ. וְלִזְמַנֵּן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד בְּהוּ שְׁלִיחוֹתָא. תָּא חֲזִי חוּטְרָא דְאַהֲרֹן, דְּאִיהוּ אָעָא יְבִישָׁא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא שִׁירוֹתָא דְנִסִּין עֶבֶד בֵּיהּ, וְתִרִי שְׁלִיחוֹתֵי בֵּיהּ אֶתְעַבְדוּ. חַד דְּאִיהוּ אָעָא יְבִישָׁא וּבִלְע לְאִינוּן תְּנִינֵיא דִּילְהוֹן. וְחַד דְּהָא לְשַׁעָתָא אֶתְהַדַּר בְּרוּחָא וְאֶתְעַבִּיד בְּרִיָּה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, תַּפַּח (דף כ"ח ע"ב) רוּחִיהוֹן, דְּאִינוּן דְּאִמְרִין, דְּלֹא זְמִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַחֲרֵיא מִתִּיָּא, וְהֵיךְ יִתְעַבִּיד מִנִּיהוּ בְרִיָּה חֲדָתָא. יִיתוּן וְיַחֲמוּן אִינוּן טַפְשָׁאִין חֲיִיבֵיא, רְחִיקוּן מְאֹרֵיתָא, רְחִיקוּן מִנִּיהּ, בִּידִיהּ דְאַהֲרֹן הָוֵה חוּטְרָא, אָעָא יְבִישָׁא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְפּוּם שַׁעָתָא אֶהְדַּר לִיהּ בְרִיָּה, מְשַׁנֵּיא בְרוּחָא וְגוּפָא. עֵץ יָבֵשׁ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְפִי שַׁעָה הֶפֶךְ אוֹתוֹ לְבְרִיָּה

פָּתַח וְאָמַר, (חבוקק ב) כִּי אֲבֹן מְקִיר תִּזְעַק וְכָפִים מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה. כִּמָּה יֵשׁ לָאָדָם לְהַזְהֵר מִחֲטָאֵיו שְׁלֵא יַחֲטֵא לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאִם יֹאמֵר מִי יַעֲזִיד בּוֹ? הֲרֵי אֲבָנֵי בֵיתוֹ וְעֵצִים שֶׁל בֵּיתוֹ יַעֲזִידוּ בּוֹ. וְלִפְעָמִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה בָהֶם שְׁלִיחוֹת. בֹּא רֵא, מִטָּה אֶהְרֵן שֶׁהוּא עֵץ יָבֵשׁ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה בּוֹ אֶת רֵאשִׁית הַנְּסִים, וְשִׁתִּי שְׁלִיחוֹת נַעֲשׂוּ בּוֹ. אֶחָד שֶׁהוּא עֵץ יָבֵשׁ וּבִלְע אֶת אוֹתָם הַתְּנִינִים שְׁלָהֶם, וְאֶחָד שֶׁהֲרִי לְשַׁעָה אַחַת חֲזַר בְּרוּחַ וְנַעֲשָׂה בְרִיָּה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, תַּפַּח רוּחָם שֶׁל אוֹתָם שְׁאוּמְרִים, שְׁלֵא עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲיוֹת מֵתִים, וְאִיךְ יַעֲשֶׂה מֵהֶם בְּרִיָּה חֲדָשָׁה. יְבֹאוּ יְרֵאוּ אוֹתָם הַטְּפָשִׁים אֶת הַרְשָׁעִים, הַרְחוּקִים מִן הַתּוֹרָה, רְחוּקִים מִמֶּנּוּ, בְּיַד אֶהְרֵן הִיָּה מִטָּה, מְשַׁנָּה בְרוּחַ וְגוּף. אוֹתָם גּוּפִים

שָׁהִיו בָּהֶם רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת וְשָׁמְרוּ אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה וְהִשְׁתַּדְּלוּ בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְהִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא טָמַן אוֹתָם בְּעֶפְרָר - אַחַר כֵּן בְּזִמְנֵי שִׁיחֲדֵשׁ אֶת הָעוֹלָם עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שִׁיעֲשֶׂה אוֹתָם בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

אֵינּוֹן גּוֹפִיִן, דִּהּוּוּ בְּהוּ רוּחִין וּנְשָׁמַתִּין קְדִישִׁין, וְנָטְרוּ פְקוּדֵי אוֹרֵייתָא, וְאַשְׁתַּדְּלוּ בְּאוֹרֵייתָא יַמָּא וְלַיְלָי, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא טָמַר לוֹן בְּעֶפְרָא, לְבַתָּר, בְּזִמְנָא דִּיחֲדֵי עָלְמָא, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה דִּיעֲבַד לְהוּ בְּרִיָּה חֲדָתָא.

אָמַר רַבִּי חֲיִיא, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׁאוֹתוֹ גּוֹף שֶׁהָיָה, יְחִיו מִשְׁמַע שְׁכַתוּב (ישעיה כו) יְחִיו מִתִּיד וְלֹא כְּתוּב יְבָרָא, מִשְׁמַע שֶׁהֵם בְּרִיּוֹת אֲבָל יְחִיו. שֶׁהָרִי עֲצָם אַחַת נִשְׁאַרְת מִן הַגּוֹף תַּחַת הָאֲדָמָה, וְהִיא לֹא נִרְקַבְת וְלֹא תִבְלָה בְּעֶפְרָר לְעוֹלָמִים, וּבְאוֹתוֹ זִמְנֵי הִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְבָרַךְ אוֹתוֹ, וַיַּעֲשֶׂה אוֹתוֹ כְּמוֹ שְׁאוֹר שְׁבַעסָה, וְתַעֲלֶה וְתַתְּפִשֵׁט לְאַרְבַּע פְּנוֹת, וּמִמֶּנָּה יִשְׁתַּכְּלֵל הַגּוֹף וְכָל אֵיבָרָיו, וְהִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

אָמַר רַבִּי חֲיִיא, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דִּהּוּוּ גּוֹפָא דִּהּוּוּ, יְקוּם. מִשְׁמַע דְּכַתִּיב, (ישעיה כ"ו) יְחִיו מִתִּיד, וְלֹא כְּתִיב יְבָרָא, מִשְׁמַע דְּכַרְיִין אֵינּוֹן אֲבָל יְחִיו. דִּהּוּוּ גִרְמָא חַד, יִשְׁתַּאֲר מִן גּוֹפָא תַּחוֹת אֲרַעָא, וְהִיא לֹא אֲתִרְקַב וְלֹא אֲתִבְלִי בְּעֶפְרָא לְעֵלְמִין, וּבְהִיא זִמְנָא, קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא יְרַבֵּד לִיהּ, וַיַּעֲבִיד לִיהּ כַּחֲמוּרָא בְּעֵיסָה, וַיִּסְתַּלַּק וַיִּתְּפִשֵׁט לְאַרְבַּע זַוּיִין וּמִמֶּנָּה יִשְׁתַּכְּלֵל גּוֹפָא וְכָל שְׁיִיפּוּי. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב בֵּיהּ רוּחָא לְבַתָּר. אָמַר לִיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר הַכִּי הוּא. וְתָא חַזֵּי, הִיא גִרְמָא בְּמָה אֲתִרְכַּךְ. בְּטָל. דְּכַתִּיב, (ישעיה כ"ה) כִּי טַל אֲוֵרוֹת טַלְיָךְ וּגו'.

יִתֵּן בּוֹ רוּחַ אַחַר כֵּן. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, כֵּן הוּא. וּבֵּא רְאָה, אוֹתָהּ עֲצָם בְּמָה הִתְרַפְּכָה? בְּטָל, שְׁכַתוּב כִּי טַל אֲוֵרוֹת טַלְיָךְ וּגו'.

ספר אור הזהר (עמוד 135)

אֶלָּא וְדַאי אִף מִי שְׁאִינוּ יְכוּל לְמַעַט בְּעַסְקוּי כָּל כֵּן אִמַּת מַה שֵׁישׁ בִּידוֹ וּכְחוּ מַחִיב לַעֲשׂוֹת וְיִוְתַר עַל כְּחוּ וְאַחַר זֶה בּוֹדַאי אֵינּוּ פְטוּר מִעַסְק הַחֲכֵמָה הַצְּפוּנָה הַזֹּאת וְאַדְרָבָה עַסְק הַחֲכֵמָה לְבַקְשָׁה כְּמַטְמוֹנִים וְלַחֲפֹשׁ אַחֲרֵיהֶם לְכַתֵּת רַגְלֵיו מִחֵיל אֵל חֵיל וְכו' אֲמַנְם זֹאת תַּעֲשֶׂה כְּגוֹן אִם הָיִית רַגְלֵי לְלַמֵּד חֲמֵשׁ דְּפִין גְּמָרָא חֲמֵשׁ פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת וְכַדּוּמָה תַקְמִין מַעַט בְּלַמּוּד וְתַלְמִיד דִּף אַחַד אוֹ שְׁנַיִם לְפִי יְכַלְתָּהּ וְכו' וּבְסַפְרֵי פְרָשַׁת רְאָה אָמַר רַבִּי יוֹסִי רְצוּנָה לְהַכִּיר קוּנְדָּה עַסְק בְּאַגְרָה לְמַעַן יִשְׁאֵר לָךְ זִמְנֵי לְעַסְק בְּחֲכֵמָה זֹ כִּי הוּא יְסוּדֵי הַתּוֹרָה וְעַקְרֵי הָאֲמוּנָה וְעַלִּיהּ תְּסוּבֵב צִירֵי דְלַתוֹת הַתּוֹרָה וְהַעֲבוּדָה וּמִבְּלָעָדָה לֹא תִדַּע מַה הוּא תּוֹרָה לְשִׁמְהָ כִּי לֹא תִדַּע שְׂרֵשׁ צִירוֹי שְׁמוֹתָיו בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ וְאִי אַתָּה בֶן חוֹרִין לְהַבְטִיל מִמֶּנָּה בְּשִׁבִיל הָעַסְק מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּשֵׁם שְׁאִין אַתָּה פְטוּר מִקְבִיעוֹת עֵתִים לְפִשׁוּמֵי הַתּוֹרָה וְאַפְלוֹ אִם הָעַסְק גְּדוֹל וְצָרִיד לְפָרְנָסָה כִּי עַל זֶה שׁוֹאֲלִים קְבַעַת עֵתִים לַתּוֹרָה קַל וְחֲמֵר שְׁאִין אַתָּה פְטוּר מִפְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה כִּי מִבְּלָעָדָה הָאֲדָם כְּבִהְמָה שׁוֹר אוֹכֵל עֵשֶׂב כְּנֹזֵכַר לְעִיל בְּשֵׁם הַתְּקוּנִים מִפְּסוּק כָּל הַבֶּשֶׂר חָצִיר וְכו'.

(בעל העטרת צבי בריש ספר התקונים שלו אות כט: דבור המתחיל תשיעית)

מקור המאמר בזהר פרשת וארא דף כט ע"א
המשמחה לשכינה במעשיו זוכה לשלוח

רַבִּי חַיִּיא קָם לַיְלִיא חַד לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא, וְהָוָה
עֲמִיה ר' יוֹסִי זוּטָא, דְּהָוָה רַבִּיא. פְּתַח ר'
חַיִּיא וְאָמַר, (קהלת ט') לָךְ אֵכּוֹל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךְ וְשִׂתָּה
בְּלֵב טוֹב יִינֶךְ כִּי כָּבֵד רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֶׁיךָ.
מָאִי קָא חֲמָא שְׁלָמָה דְאָמַר הַאי קָרָא.

אֱלֹא שְׁלָמָה כָּל מְלוֹי בְּחֻכְמָה הוּו, וְהַאי דְאָמַר
לָךְ אֵכּוֹל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךְ, בְּשַׁעֲתָא דְבַר גֵּשׁ
אֲזִיל בְּאוֹרְחוֹי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא מְקָרֵב לֵיה לְגַבִּיּוּת, וְיַהֲיִב לֵיה שְׁלוּה וְנִיחָא,
כִּדִּין גַּהֲמָא וְחֲמָרָא דְאֵכִיל וְשִׂתִּי, בְּחֻדוּה דְלֵבָא,
כִּגִּין דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעֵי בְּעוֹבְדוֹי.

אָמַר לֵיה הֵהוּא רַבִּיא, אִי הֲכִי, הָא אָמַרְתָּ דְכָל
מְלוֹי דְשְׁלָמָה בְּחֻכְמָתָא הוּו, אֲנִי הוּא
חֻכְמָתָא הֲכָא. אָמַר לֵיה בְּרִי תְבַשְׁל בְּשׁוּלְךָ,
וְתַחֲמִי הַאי קָרָא. אָמַר לֵיה עַד לָא בְּשִׁילְנָא
יְדַעְנָא. אָמַר לֵיה מִנָּא לָךְ.

רַבִּי חַיִּיא קָם לַיְלָה אַחַד
לְעֶסֶק בְּתוֹרָה, וְהָיָה עֲמוֹ רַבִּי
יוֹסִי הַקָּטָן, שְׁהָיָה תִינּוּק.
פְּתַח רַבִּי חַיִּיא וְאָמַר, (קהלת ט)
לָךְ אֵכּוֹל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךְ
וְשִׂתָּה בְּלֵב טוֹב יִינֶךְ כִּי כָּבֵד
רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֶׁיךָ.
מָה רָאָה שְׁלָמָה הַמְלֶכֶךְ שְׁאָמַר
פְּסוּק זֶה?

אֱלֹא שְׁלָמָה, כָּל דְּבַרְיוֹ הָיוּ
בְּחֻכְמָה, וְזֶה שְׁאָמַר לָךְ אֵכּוֹל
בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךְ. בְּשַׁעֲתָא
שְׂאָדָם הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְקָרֵב אוֹתוֹ אֵלָיו וְנוֹתֵן לוֹ
שְׁלוּה וּמְנוּחָה, וְאִזּוּ הַלָּחֵם
וְהֵינֵן שְׂאוּכָל וְשׁוֹתָה בְּשִׂמְחָת
הַלֵּב, בְּגִלְל שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְרַצָּה בְּמַעֲשָׂיו.

אָמַר לוֹ אוֹתוֹ תִינּוּק, אִם כֹּף,
הָרִי אָמַרְתָּ שְׂכָל דְּבַרֵי שְׁלָמָה
הָיוּ בְּחֻכְמָה, אִיפֹה כָּאֵן
הַחֻכְמָה? אָמַר לוֹ, בְּנִי, בְּשִׁלְ

אֶת בְּשׁוּלְךָ וְתִרְאָה אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה. אָמַר לוֹ, בְּטָרָם בְּשִׁלְתִּי יְדַעְתִּי. אָמַר לוֹ, מִנֵּין לָךְ?

אָמַר לִיה קָלָא חַד שְׁמַעְנָא מֵאבָא, דְּהוּה אָמַר
 בְּהַאי קָרָא, דְּשִׁלְמָה קָא אַזְהַר לִיה לְבַר נֶשׁ,
 לְאַעְטָרָא לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְחָה, דְּאִיהוּ
 סְטָרָא דִּימִינָא, וְאִיהוּ נְהֵמָא, דִּיתְעַטָּר בְּחֻדוּה.
 וּלְבַתְרָה, דִּיתְעַטָּר בְּחֻמְרָא, דְּאִיהוּ שְׁמַא לָא, בְּגִין
 דִּתְשַׁתְּכַח בְּמַהִימְנוּתָא דְכָלָא, חֻדוּתָא שְׁלִימְתָא,
 בִּימִינָא וּשְׁמַא לָא, וְכַד תְּהִי בִין תְּרוּוֹיִיהוּ כְּדִין פִּל
 בְּרַפְאֵן שְׂרָאן בְּעֵלְמָא. וְכָל דָּא, פִּד אַתְרַעִי קֻדְשָׁא
 בְּרִידָה הוּא בְּעוֹבְדִיהוֹן דְּבְנֵי נֶשׁא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב
 כִּי כָבַר רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיךָ. אַתָּא ר' חֵיָא
 וּנְשָׁקִיָה, אָמַר, חֵיָדָה בְּרִי הָאִי מְלָה שְׁבַקְנָא בְּגִינְךָ,
 וְהִשְׁתָּא יַדְעָנָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּעִי לְאַעְטָרָא
 לָךְ בְּאוּרִייתָא.

דְּבַר זֶה הִשְׁאֲרִיתִי בְּשִׁבְלֵךְ, וְעַכְשָׁו יַדְעִיתִי שְׁרוּצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעַטָּר אוֹתְךָ בַּתּוֹרָה.

סְפָר אוּר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 135)

מֵדָה מִי שִׁיתְעַסֵּק בְּזֹאת הַחֻמְרָה בְּאַמְתָּא אֲזִי תַתְקַשֵּׁר נַפְשׁוֹ לְהֵשֵׁם יִתְבְּרַךְ

וְכֵן בְּכָל דּוֹר מִי שִׁיתְעַסֵּק בְּסוּדוֹת אֱלֹהִים לֹא יִצְטָרֵךְ לְנִסְיוֹן וְהַשְׁכָּל יִשְׁפֹּט זֶה בְּצַדֵּק כִּי מִי שִׁיתְעַסֵּק בְּזֹאת
 הַחֻמְרָה בְּאַמְתָּא אֲזִי תַתְקַשֵּׁר נַפְשׁוֹ לְהֵשֵׁם יִתְבְּרַךְ וּבְכָל עֵת מוֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּכַח בְּאַמְתָּא לְהֵשֵׁם יִתְבְּרַךְ
 בְּאַהֲבָה עֲזָה עַד שְׁאִינֵנו צְרִיךְ לְמַסִּירוֹת נַפְשׁ בְּפַעַל וּפּוֹק חַזִּי מַה עָלְתָה לְהַשְׁלִשָּׁה חֻבְרִים שְׁבַאֲיִרָא
 שְׁנַגְנָזוּ בְּדַבְּקוֹת נַפְלָא. (הוֹסְפוֹת מֵהַרְצָ"א אוֹת ח')

מֵהָ עֵקְרֵי יַדְעוֹת אֲמִתּוֹת יְחוּד הַקְּדוּשׁ הוּא עַל יְדֵי הַחֻמְרָה הַקְּדוּשָׁה הַלְלוּ

וְדוּד הַמְלִיךְ הַקְּדוּשׁ צְוָה לְבַנְיָה הַחֻמְרָה דַּע אֶת אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וְעַבְדְּהוּ וְעֵקְרֵי יַדְעוֹת אֲמִתּוֹת יְחוּד הַקְּדוּשׁ
 הוּא עַל יְדֵי הַחֻמְרָה הַקְּדוּשָׁה הַלְלוּ. (הוֹסְפוֹת מֵהַרְצָ"א מֵדִינּוּב אוֹת יח')

נַעֲרָךְ וְנִסְדָּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת וארא דף לא ע"א-ב
טעם לאמידות ויהי נעם במוצש"ק

פֶּתַח וְאָמַר, הָאֵי קָרָא בְּתֵרִין גְּוֹוִינִין אִיְהִי, וּבְתֵרִין
סְטֵרִין. קָרִי בֵּיה דְרָכִים, וְקָרִי בֵּיה נְתִיבוֹת.
קָרִי בֵּיה נֹעַם, וְקָרִי בֵּיה שְׁלוֹם. מָאן דְרָכִים. וּמָאן
נְתִיבוֹת. מָאן נֹעַם. וּמָאן שְׁלוֹם.

אֱלֹא, דְרָכֵיהּ דְרָכֵי נֹעַם, הֵינּוּ דְכָתוּב, (ישעיה מ"ג)
הַנּוֹתֵן בַּיָּם דְרָךְ. דְהָא כָּל אֶתְר דְאֶקְרִי
בְּאוּרֵיתָא דְרָךְ, הוּא אוֹרְחָא פְתִיחָא לְכָלֵּא. כְּהָאֵי
אוֹרְחָא דְהוּא פְתִיחָ לְכָל בַּר נֶשׁ. כִּף דְרָכֵיהּ, אֵלִין
דְרָכִים דְאֵינּוּן פְתִיחֵן מֵאַבְהֵן, דְכֵרָאן בְּיַמָּא (דף ל"א)
רַבָּא, וְעֵאלִין בְּגִוּיָהּ. וְאֵינּוּן אוֹרְחִין מִתְּפִתְחִין
לְכָל עֵיבַר, וּלְכָל סְטֵרִי עֲלֵמָא.

וְהָאֵי נֹעַם, הוּא נְעִימוֹ דְנַפְיָק מֵעֲלֵמָא דְאֵתִי, (נ"א)
וּמֵעֲלֵמָא דְאֵתִי נְהָרִין כָּל בּוֹצִינִין)
וּמִתְּפִרְשִׁין (נ"א נְהָרִין) לְכָל עֵיבַר, וְהָהוּא טִיבוֹ,
וְנְהוֹרָא דְעֲלֵמָא דְאֵתִי, דִּינְקוֹן אַבְהֵן, אֶקְרִי נֹעַם.
דְבַר אַחַר, עֲלֵמָא דְאֵתִי, אֶקְרִי נֹעַם. וְכֵד אֶתְעַר
עֲלֵמָא דְאֵתִי, כָּל טִיבוֹ, וְכָל חִידוֹ, וְכָל נְהוֹרִין, וְכָל
חִירוֹ דְעֲלֵמָא אֶתְעַר. וּבְגִינֵי כַּךְ, אֶקְרִי נֹעַם.

נֹעַם. דְבַר אַחַר, הָעוֹלָם הֵבָא נְקָרָא נֹעַם. וְכִשְׁמַתְעוֹרֵר הָעוֹלָם הֵבָא, אֵז כָּל הַטּוֹב וְכָל הַשְׂמִיחָה
וְכָל הָאוֹרוֹת וְכָל הַחֲרוֹת שֶׁל הָעוֹלָם מִתְעוֹרְרִים, וְלָכֵן נְקָרָא נֹעַם.

פֶּתַח וְאָמַר, פְּסוּק זֶה הוּא
בְּשֵׁתֵי צוּרוֹת וּבְשֵׁנֵי צְדָדִים.
קוֹרְאִים בּוֹ דְרָכִים, וְקוֹרְאִים
בּוֹ נְתִיבוֹת. קוֹרְאִים בּוֹ נֹעַם,
וְקוֹרְאִים בּוֹ שְׁלוֹם. מַה זֶה
דְרָכִים, וּמַה זֶה נְתִיבוֹת? מַה
זֶה נֹעַם, וּמַה זֶה שְׁלוֹם?

אֱלֹא דְרָכֵיהּ דְרָכֵי נֹעַם, הֵינּוּ
שְׁכָתוּב (ישעיה נג) הַנּוֹתֵן בַּיָּם
דְרָךְ. שְׁהָרִי כָּל מְקוֹם שֶׁנְּקָרָא
בְּתוֹרָה דְרָךְ, הִיא דְרָךְ
פְתוּחָה לְכָל, כְּמוֹ זֶה זוֹ
שְׁפִתוּחָה לְכָל אָדָם - כִּף
דְרָכֵיהּ. אֵלוֹ דְרָכִים שְׁפִתוּחִים
מֵהָאֲבוֹת, שְׁכָרוּ בַיָּם הַגְּדוֹל
וְנִכְנָסִים לְתוֹכוֹ. וְאוֹתָם
דְרָכִים נִפְתְּחוֹת לְכָל עֵבַר
וְלְכָל צְדָדֵי הָעוֹלָם.

וְנֹעַם זֶה הוּא נְעִימוֹת
שִׁינְצָאֵת מִן הָעוֹלָם הֵבָא,
(וּמֵהָעוֹלָם הֵבָא מְאִירוֹת כָּל הַמְּנֹרוֹת)
וּמְאִירָה אֶת כָּל הַמְּנֹרוֹת,
וְנִפְרָדִים (הָאוֹרוֹת) לְכָל עֵבַר.
וְאוֹתוֹ טוֹב וְאוֹר שֶׁל הָעוֹלָם
הֵבָא שִׁינְקִים הָאֲבוֹת נְקָרָא

נֹעַם. דְבַר אַחַר, הָעוֹלָם הֵבָא נְקָרָא נֹעַם. וְכִשְׁמַתְעוֹרֵר הָעוֹלָם הֵבָא, אֵז כָּל הַטּוֹב וְכָל הַשְׂמִיחָה
וְכָל הָאוֹרוֹת וְכָל הַחֲרוֹת שֶׁל הָעוֹלָם מִתְעוֹרְרִים, וְלָכֵן נְקָרָא נֹעַם.

וְעַל זֶה שָׁנִינוּ, רִשְׁעֵי הַגִּיהֶנֶם, בְּשַׁעַת שְׁנִכְנַסְתָּ שַׁבָּת, כָּל־נַחִים, וַיֵּשׁ לָהֶם (חֲרוּת) שְׂמֵחָה וּמְנוּחָה בְּשַׁבָּת. וְכִיוֹן שְׂיוּצָאת שַׁבָּת, יֵשׁ לָנוּ לְעוֹרֵר שְׂמֵחָה עֲלֵינוּהָ עֲלֵינוּ כִּדִּי שְׁנַנְצִיל מֵאוֹתוֹ הָעֲנָשׁ שֶׁל הָרִשְׁעִים שְׁנִדְוִנִים מֵאוֹתָהּ שַׁעַת וְהִלָּאָהּ, וַיֵּשׁ לָנוּ לְהִתְעוֹרֵר וְלוֹמַר, (תהלים ז) וַיְהִי נֶעַם ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. זֶהוּ נֶעַם עֲלֵינוּ, (חֲרוּת) שְׂמֵחַת הַכֹּל. וְעַל זֶה, דְּרָכֶיָהּ דְּרָכֵי נֶעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם.

וְעַל דָּא תַּנִּינוּ, חַיִּיבוֹן דְּגִיהֶנֶם, בְּשַׁעַת דְּעָאֵל שַׁבָּתָא, כְּלָהוּ נִיחִין, וְאִית לָהּ (ס"א חידו) חִידוֹ, וְנִיחָא בְּשַׁבָּתָא. כִּיּוֹן דְּנִפִּיק שַׁבָּתָא, אִית לָן לְאַתְעָרָא חִידוֹ עֲלָאָה עֲלָנָא, דְּנִשְׁתַּזְיב מִהֵהוּא עוֹנָשָׁא דְחַיְבִיא, דְּאַתְדָּנוּ מִהֵהוּא שַׁעַתָּא וְלֵהֲלָאָהּ. וְאִית לָן לְאַתְעָרָא וְלִמָּא, (תהלים ז) וַיְהִי נֶעַם יי' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ. דָּא הוּא נֶעַם עֲלָאָהּ, (חידו) חִידוֹ דְּכָלָא. וְעַל דָּא, דְּרָכֶיָהּ דְּרָכֵי נֶעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם.

ספר אור הזהר (עמוד 135)

מו) בספר הקנה: אפשר שילמד אדם ש"ס ופוסקים ויחכם הרבה ויהיה עם הארץ גמור עם נבל - אחי ובני נפשות יקרות גבוהים ורמים תדבקו נפשכם בספר הזהר תקונים זהר חדש או יאמר איזהו חכם כמבאר בספר הקנה שאפשר שילמד אדם ש"ס ופוסקים ויחכם הרבה ויהיה עם הארץ גמור עם נבל דקבילו אוריתא [תורה] שהוא נובלות חכמה שלמעלה ואינו לומד ברזון דאוריתא שהוא החיות הפנימי של התורה ומי שאינו למדן מפלג בקי בכל התורה ועוסק בפלפול של הבל שלא לשמה ואינו לומד לשמה להשיג נעם ערבות ידידות מתיקות התורה אשר זה אי אפשר להשיג אם לא בהסיר ממנו כל תאוות הזמן וערבות המרגש וללמד בספר הזהר ובכתבי מרן אלקי האר"י בעץ חיים ופרי עץ חיים ושער היחודים במתיקות ונעם זיו השכינה שלזה יקרא חכם וכו' כי אין לה חיים בעולם הזה ובעולם הבא אלא בלמוד גמרא ופוסקים עם חכמת הזהר וכתבי מרן אלקי האר"י על פי הקדמות מרן אלקי הרב רבינו ישראל בעל שם זכר צדיק לברכה וכו', ודבק נפשך תמיד לפי השגתך בספר הזהר ובכתבי מרן האר"י, ודבק נפשך מאד ביראה ואהבה והכנעה שלא תהיה כוננתך חלילה להיות רב ורבי, כי זה הוא עבודה זרה ממש וכו' ולכן אחי ובני נפשות יקרות גבוהים ורמים תדבקו נפשכם בספר הזהר תקונים זהר חדש וכו'.

(נוצר חסד פרק ד' משנה א')

מו) ספר הזהר מלא מוסר וכל אות של ספר הזהר ... הם תקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים

ובפרט שספר הזהר מלא מוסר וכל אות ואת של ספר הזהר וכתבי מרן של הרב חיים ויטאל דוקא וספר שערי אורה הם תקונים גדולים לנשמה לתקן כל הגלגולים.

(נוצר חסד קאמארגא פרק ד' משנה א')

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת וארא דף לב ע"א
טעם לשליטת ישמעאל בארץ הקודש

וְתָא חַוִּי, אַרְבַּע מֵאָה שְׁנִין, קִימָא הֵהוּא מְמָנָא
דְּבְנֵי יִשְׁמַעְאֵל, וּבָעָא קָמִי קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא,
אָמַר לִיהּ, מָאן דְּאִתְגְּזַר אֵית לִיהּ חוּלְקָא בְּשִׁמְדָּה.
אָמַר לִיהּ אִין. אָמַר לִיהּ וְהָא יִשְׁמַעְאֵל דְּאִתְגְּזַר,
(ולא עוד אלא דאתגזור בר תליסר שנין) אִמְאִי לִית לִיהּ חוּלְקָא
בְּךָ כְּמוֹ יִצְחָק. אָמַר לִיהּ, דָּא אִתְגְּזַר בְּדָקָא יְאוּת
וּכְתִיקוֹנִי, וְדָא לָאו הָכִי. וְלֹא עוּד, אֶלְא דְּאֶלִין
מִתְדַבְּקִין בִּי בְּדָקָא יְאוּת, לְתַמְנִיא יוֹמִין וְאֶלִין
רְחִיקִין מִנִּי עַד כְּפָה יָמִים. אָמַר לִיהּ, וְעַם כָּל דָּא,
כִּיּוֹן דְּאִתְגְּזַר לָא יְהֵא לִיהּ אָגַר טַב בְּגִינֵיהּ.

וְוִי עַל הֵהוּא זְמָנָא, דְּאִתְיַלִּיד יִשְׁמַעְאֵל
בְּעֵלְמָא, וְאִתְגְּזַר. מַה עֵבֵד קְדָשָׁא בְּרִידָה
הוּא, אֲרַחֵיק לְהוּ לְבְנֵי יִשְׁמַעְאֵל, מִדְּבִקוּתָא
דְּלַעִילָא, וְיִתְבַּל לְהוּ חוּלְקָא לְתַתָּא בְּאַרְעָא
קְדִישָׁא, בְּגִין הֵהוּא גְזִירוֹ דְּבַהוֹן.

וּזְמִינִין בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל, לְמִשְׁלַט בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, כִּד
אִיהִי רִיקְנִיא מְכֻלָּא, זְמָנָא סְגִי, כְּפָה
דְּגְזִירוֹ דְּלַהוֹן בְּרִיקְנִיא בְּלֹא שְׁלִימוֹ. וְאִינוּן יַעֲכָבוּן

וּבָא רָאָה, אַרְבַּע מֵאוֹת
שְׁנִים עָמַד אוֹתוֹ מְמָנָה שֶׁל
בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל וּבִקֵּשׁ לְפָנָי
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר לוֹ,
מִי שְׁנַמּוֹל יֵשׁ לוֹ חֵלֶק
בְּשִׁמְדָּה? אָמַר לוֹ, כֵּן. אָמַר לוֹ,
וְהֲרִי יִשְׁמַעְאֵל נְמוּל, [ולא עוד,
אלא שְׁנַמּוֹל בֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה] אִז
לָמָּה אִין לוֹ חֵלֶק בְּךָ כְּמוֹ
יִצְחָק? אָמַר לוֹ, זֶה נְמוּל
כְּרֵאוּי וּכְתִיקוֹנִי, וְזֶה לֹא כָּךְ.
וְלֹא עוּד, אֶלְא שְׁאֵלָה
נְדַבְּקִים בִּי כְּרֵאוּי לְשִׁמוּנָה
יָמִים, וְאֵלָה רְחִיקִים מִמֶּנִּי עַד
כְּפָה יָמִים. אָמַר לוֹ, וְעַם כָּל
זֶה, כִּיּוֹן שְׁנַמּוֹל, לֹא יִהְיֶה לוֹ
שְׂכָר טוֹב בְּשִׁבִיל זֶה?

אוֹי עַל אוֹתוֹ זְמַן שְׁנוּלָד
יִשְׁמַעְאֵל בְּעוֹלָם וְנְמוּל, מַה
עָשָׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא?
הֲרַחֵיק אֶת בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל מִן
הַדְּבִקוּת הָעֲלִיוֹנָה, וְנָתַן לָהֶם
חֵלֶק לְמִטָּה בְּאַרְץ הַקְדוּשָׁה
בְּשִׁבִיל אוֹתָהּ הַמִּלָּה שְׁבָהֶם.

וְעַתִּידִים בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל
לְשַׁלֵּט בְּאַרְץ הַקְדוּשָׁה כְּשֶׁהִיא רִיקָה מֵהַכֹּל זְמַן רַב, כְּמוֹ שֶׁהַמִּלָּה שְׁלָהֶם רִיקָה בְּלִי שְׁלֵמוֹת,

לְהוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַתְבָּא לְדוּכְתִייהוּ, עַד
 דְּאַשְׁתְּלִים הֵהוּא זְכוּתָא דְבְנֵי יִשְׁמַעְאֵל.

וּזְמִינִין בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל, לְאַתְעָרָא קְרַבִּין תְּקִיפִין
 בְּעַלְמָא, וְלֹאֲתַכְנֶשָׂא בְנֵי אָדוּם עַל־יִיהוּ,
 וְיִתְעָרוּן קְרַבָּא בְּהוּ, חַד עַל יַמָּא, וְחַד עַל יַבְשֶׁתָּא
 וְחַד סְמוּךְ לִירוּשָׁלַיִם, וְיִשְׁלֹטוּן אֵלִין בְּאֵלִין, וְאַרְעָא
 קְדִישָׁא לָא יִתְמַסֵּר לְבְנֵי אָדוּם.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא, יִתְעַר עַמָּא חַד מִסִּיפֵי עַלְמָא, עַל
 רוּמֵי חֵיבָא, וְיִגַּח בָּהּ קְרַבָּא תַלְת יָרְחִין,
 וְיִתְכַנְשׁוּן תַּמָּן עַמְמֵיָא, וְיִפְלוּן בִּידֵייהוּ, עַד
 דִּיתְכַנְשׁוּן כָּל בְּנֵי אָדוּם עָלָהּ, מִכָּל סִיפֵי עַלְמָא.
 וְכַדִּין יִתְעַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל־יִיהוּ, הֲדָא הוּא
 דְכְתִיב, ^(ישעיה ל"ד) כִּי זָבַח לַיְיָ בְּבַצָּרָה וְגו'. וְלִבְתָּר
 דָּא מַה כְּתִיב, לְאַחֲזוּ בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ וְגו' וְיִשְׁיַצִּי
 לְבְנֵי יִשְׁמַעְאֵל מִינָהּ, וְיִתְבַּר כָּל חֵילִין דְלַעִילָא וְלֹא
 יִשְׁתַּאֲר חֵילָא לַעִילָא עַל עַמָּא דְעַלְמָא, אֵלָא חֵילָא
 דִּישְׂרָאֵל בְּלַחֲדוּי. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, ^(תהלים קכ"א) יִי
 צַלַּף עַל יַד יְמִינֶךָ.

הַחֵילוֹת-כַּחוֹת שְׁלַמְעֵלָה, וְלֹא יִשְׂאֵר כַּח לְמַעֲלָה עַל הָעַם שֶׁל הָעוֹלָם, אֵלָא כַּח יִשְׂרָאֵל לְבִדּוּ,
 זֶהוּ שְׁכַתוּב ^(תהלים קכא) ה' צַלַּף עַל יַד יְמִינֶךָ.

וְהֵם יַעֲכְבוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְשׁוּב לְמִקּוּמָם, עַד שְׁיִשְׁתַּלְּם
 אוֹתָהּ זְכוּת שֶׁל בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל.

וְעַתִּידִים בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל
 לְעוֹרֵר קְרַבוֹת חֲזָקִים בְּעוֹלָם
 וְלִהְתְּכַנְסוֹת בְּנֵי אָדוּם
 עֲלֵיהֶם, וְיַעֲזְרוּ בָהֶם קְרַב,
 אֶחָד עַל הַיָּם, וְאֶחָד עַל
 הַיַּבְשָׁה, וְאֶחָד סְמוּךְ
 לִירוּשָׁלַיִם, וְיִשְׁלֹטוּ אֵלָהּ
 בְּאֵלָהּ, וְאַרְצָן הַקְּדוּשָׁה לָא
 תְּמַסֵּר לְבְנֵי אָדוּם.

בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְעוֹרֵר עִם אֶחָד
 מִסּוּף הָעוֹלָם עַל רוּמֵי
 הָרְשָׁעָה, וְיַעֲרֹךְ בָּהּ קְרַב
 שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים, וְיִתְכַנְסוּ שָׁם
 עַמִּים, וְיִפְלוּ בִיּדֵיהֶם, עַד
 שְׁיִתְכַנְסוּ כָּל בְּנֵי אָדוּם עָלֶיהָ
 מִסּוּפֵי כָּל הָעוֹלָם, וְאִז
 יִתְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא. זֶהוּ שְׁכַתוּב ^(ישעיה לד) כִּי
 זָבַח לַה' בְּבַצָּרָה וְגו'. אַחַר
 זֶה מַה כְּתוּב? לְאַחֲזוּ בְּכַנְפוֹת
 הָאָרֶץ וְגו'. וְיִכְלֶה אֶת בְּנֵי
 יִשְׁמַעְאֵל מִמֶּנָּה, וְיִשְׁבֵּר כָּל
 הַחֵילוֹת-כַּחוֹת שְׁלַמְעֵלָה, וְלֹא יִשְׂאֵר כַּח לְמַעֲלָה עַל הָעַם שֶׁל הָעוֹלָם, אֵלָא כַּח יִשְׂרָאֵל לְבִדּוּ,
 זֶהוּ שְׁכַתוּב ^(תהלים קכא) ה' צַלַּף עַל יַד יְמִינֶךָ.

נַעֲרַךְ וְנִסְדַּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזְּהוּרָה הָעוֹלָמִי" לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"
 נִיתֵן לְקַבֵּל בַּחֲנִים לְזִכּוּי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מַלְכוּת דּוּד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב

מְשׁוּם שֶׁהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּיָמִין,
 וְתוֹרָה בְּיָמִין, וְעַל זֶה בְּיָמִין
 תְּלוּי הַכֹּל, וְשִׁנְנוּ שְׁצַרְיָךְ
 לְזִקְף אֶת הַיָּמִין עַל הַשְּׂמָאל,
 כְּמוֹ שֶׁפָּרְשׂוּהָ, שְׁכָתוּב
 מִיָּמִינוֹ אִישׁ דָּת לְמוֹ. וּבְזִמְן
 שִׁיבָא, (תהלים ס) הוֹשִׁיעָה
 יְמִינְךָ וְעַנְנִי. וּבְאוֹתוֹ זִמְן
 כָּתוּב, כִּי אִזְ אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים
 שְׁפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֶם
 בְּשֵׁם ה' לְעַבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד.
 וְכָתוּב בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה'

בְּגִין דְּשִׁמְא קְדִישָׁא בְּיָמִנָא, וְאוֹרֵייתָא בְּיָמִנָא,
 וְעַל דָּא בְּיָמִנָא תְּלִיא כְּלָא וְתַנְיָנָן, דְּבַעֵי
 לְזַקְפָּא יָמִנָא עַל שְׂמָאלָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ. וְדְכָתִיב,
 (דברים ל"ג) מִיָּמִינוֹ אִישׁ דָּת לְמוֹ. וּבְזִמְנָא דְּאֶתִי, (תהלים ס)
 הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנִי. וּבְהַהוּא זִמְנָא כָּתִיב, (צפניה ג)
 כִּי אִזְ אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֶם
 בְּשֵׁם יי' לְעַבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד. וְכָתִיב, (זכריה י"ד) בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. בְּרוּךְ יי' לְעוֹלָם
 אָמֵן וְאָמֵן: (דף ל"ב ע"ב).

אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ספר אור הזהר (עמוד 136)

מח) בַּעֲסָקוּ בְּמַתִּיקוֹת לְשׁוֹן הַזֶּהָר וּבְאוֹר שֶׁל סוּדוֹת הַתּוֹרָה מִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ, מִתּוֹקִים וְדָאִי,
 טַעְמוֹ וְרָאוּ, בְּכָל אֵלֶּה יִתְמַתְקוּ הַדֵּינִים, וּמִמֶּשׁ יִתְהַפֵּךְ בְּרַנֵּעַ לְאִישׁ אַחַר בְּלֵב רַחֵב וְשִׁמְחָה,
 וּבִזְהָ מִמַּתִּיק הַדֵּינִים, וְכוּרְתָּ וּמְשִׁבֵּית הַקְּלָפוֹת, וְזֶהוּ הַנִּקְרָא מַחְצְדֵי חֻקְלָא

וְהַעֲנֵן דְּהַעוֹסְקִין בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה נִקְרְאוּן מַחְצְדֵי חֻקְלָא שְׁקוּצְרִין וּמְכַלִּין הַקּוּצִים אֶתְהָ אַחֵי תְּסַבֵּר
 שְׁבַלְמוֹד קְבֵלָה קוּצְרִין הַקּוּצִים לֹא כֵן אַחֵי אֵלֶּה שֶׁהַחַיּוֹת וְהָאוֹר וְהַדְּבָקוֹת וְהַשְּׂרָאוֹת הַשְּׂכִינָה וְנַעֲמוֹת
 עֲרֵבוֹת יְדִידוֹת אוֹר הַתּוֹרָה וְהַיְחוּדִים וְהַמְשָׁכוֹת נַעֲם אוֹר חַיּוֹת זֵיו הַשְּׂכִינָה הוּא מִמֶּשׁ מִיתָה וּמּוֹת
 לְקַלְפוֹת מְקוֹם חַיּוֹתוֹ שֶׁל זֶה הוּא מִמֶּשׁ מִיתָתוֹ שֶׁל זֶה וּמַחְצְדֵי חֻקְלָא הֵם עֲצֻמֵן הַקּוּצִים הַסּוּבְּכִין אֶת
 הָאָדָם מַחְשָׁבוֹת רַעוֹת יֵשׁ מֵהֶם אֲסוּרִים בְּאִסּוּר לְאוֹ וְרַשָּׁע מִיקְרֵי כְּגוֹן הַרְהוּר נְאוּף בְּכּוֹנֵה שְׁזֵה צְרִיף
 לְדַחּוֹת בְּשִׁתֵּי יָדַיִם כִּי הוּא מִמֶּשׁ עוֹמֵד בְּעַת הַהוּא בְּאִשׁ שֶׁל גִּיהֶנֶם וּנְפִשׁוֹ מְלַהֲטוֹת בְּאִשׁ גִּיהֶנֶם וְהֵם
 מְכַאוּבֵי הַנֶּפֶשׁ וּבְעַת מִיתָה יְרִגִּישׁ הַכָּאֵב וְהַצַּעַר אַף גּוּף וּנְפִשׁ הַקְּטָנוֹת שֶׁלּוֹ שְׁזֵה עֵקֶר הַרְגֵשׁ אָדָם
 בְּגִשְׁמֵי וַיִּזְכֹּר לְעֲצֻמוֹ שֶׁהוּא מִמֶּשׁ נַעֲשָׂה מְרַכְּבָה לְקַלְפוֹת וְגוֹרֵם שִׁפְעַ לְשׁוֹנְאֵי הַשֵּׁם שֶׁהֵם אוֹיְבָיו
 וְשׁוֹנְאָיו גַּם כֵּן וְכָל זֶה יִתְרַבֵּה אֲצֵל הַנְּעָרִים וְהַצְעִירִים עַל יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה כִּי צְדִיק אֲמַת הַמִּזְבֵּךְ לֹא
 יְבוֹא לוֹ כְּזֶה וְאִם עוֹבֵר בְּהֶרֶף עֵין תִּכְרַךְ נְהַפֵּךְ אֲצֵלוֹ לְאִשׁ קְדוֹשׁ אוֹר וְדְבָקוֹת וְחַיּוֹת אֲלֻקוֹת.

אֲבָל אֲפִלוֹ סַתֵּם מַחְשָׁבוֹת הַטּוֹרְדָת מִקְנָאת אִישׁ עַל רַעְהוֹ אוֹ מְרַשָּׁעִים הַמְּחַבְּלִים הַמְּצַעְרִים וּמְבֹיִם
 אוֹתוֹ וְכִיּוֹצֵא בְּאֵלּוֹ כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת הַטּוֹרְדָת הֵם דֵּינִים הַשּׁוֹרִים עַל הָאָדָם וּבְלְמוּד הַתּוֹרָה וּבְפֶרֶט
 בַּעֲסָקוּ בְּמַתִּיקוֹת לְשׁוֹן הַזֶּהָר וּבְאוֹר שֶׁל סוּדוֹת הַתּוֹרָה מִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ, מִתּוֹקִים וְדָאִי, טַעְמוֹ וְרָאוּ,
 בְּכָל אֵלֶּה יִתְמַתְקוּ הַדֵּינִים, וּמִמֶּשׁ יִתְהַפֵּךְ בְּרַנֵּעַ לְאִישׁ אַחַר בְּלֵב רַחֵב וְשִׁמְחָה, וּבִזְהָ מִמַּתִּיק הַדֵּינִים,
 וְכוּרְתָּ וּמְשִׁבֵּית הַקְּלָפוֹת, וְזֶהוּ הַנִּקְרָא מַחְצְדֵי חֻקְלָא.

(נוצר חסד שביל התורה א' אות י')

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"א-ב
טעם לאמירת אתקינו סעודתא

רַבִּי אַבָּא (רב המנונא סבא),
כְּשֶׁהָיָה יוֹשֵׁב בְּסַעֲוֹדַת
הַשַּׁבָּת, הָיָה שָׂמֵחַ בְּכָל אַחַת
וְאַחַת, וְהָיָה אוֹמֵר: זוֹהִי
סַעֲוֹדָה קְדוֹשָׁה שֶׁל הַעֲתִיק
הַקְּדוֹשׁ הַנִּסְתָּר שֶׁל הַכֹּל.
בְּסַעֲוֹדָה הָאַחֶרֶת הָיָה אוֹמֵר:
זוֹהִי סַעֲוֹדָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן בְּכָל
הַסַּעֲוֹדוֹת. וְהָיָה שָׂמֵחַ בְּכָל
אַחַת וְאַחַת. כְּשֶׁהָיָה מִשְׁלִים
אֶת הַסַּעֲוֹדוֹת, אוֹמֵר: נִשְׁלַמוּ
סַעֲוֹדוֹת הָאָמוּנָה.

כְּשֶׁרַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה בָּא
לְסַעֲוֹדָה, הָיָה אוֹמֵר כִּי:
הִתְקִינוּ סַעֲוֹדָה שֶׁל הָאָמוּנָה
הָעֲלִיוֹנָה. הִתְקִינוּ סַעֲוֹדַת
הַמֶּלֶךְ. וְהָיָה יוֹשֵׁב וְשָׂמֵחַ.
כְּשֶׁהִשְׁלִים סַעֲוֹדָה שְׁלִישִׁית,
הָיוּ מְכַרְזִים עָלָיו: (ישעיה נח)

רַבִּי אַבָּא, (נ"א רב המנונא סבא) כִּד הָוָה יְתִיב
בְּסַעֲוֹדַת דְּשַׁבְּתָא, הָוֵי חֲדֵי, בְּכָל חַד וְחַד,
וְהָוָה אָמַר, דָּא הִיא סַעֲוֹדַת קְדִישָׁא, דְּעַתִּיקָא
קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָלָא. בְּסַעֲוֹדַת אַחְרָא הָוָה
אָמַר, דָּא הִיא סַעֲוֹדַת דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא. וְכֵן
בְּכָלֵהוּ סַעֲוֹדָתִי, וְהָוָה חֲדֵי בְּכָל חַד וְחַד. כִּד הָוָה
(דף פ"ח ע"ב) אֲשֵׁלִים סַעֲוֹדָתִי, אָמַר אֲשֵׁלִמוּ סַעֲוֹדָתִי
דְמַהִימְנוּתָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּד הָוָה אָתִי לְסַעֲוֹדַתָּא, הָוָה אָמַר
הָכִי, אֲתִקִּינוּ סַעֲוֹדַתָּא דְמַהִימְנוּתָא עֲלֵאָה,
אֲתִקִּינוּ סַעֲוֹדַתָּא דְמִלְכָּא, וְהָוָה יְתִיב וְחֲדֵי. כִּד
אֲשֵׁלִים סַעֲוֹדַתָּא תְּלִיתָאָה, הָוֵו מְכַרְזֵי עָלֵיהּ, אִז
תְּתַעֲנַג עַל יֵי' וְהִרְכַּבְתִּידָּ עַל בְּמַתִּי אַרְצָא
וְהֵאֲכַלְתִּידָּ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִידָּ.

אז תתענג על ה' והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהֵי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהָאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהֵי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׂלֵם הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשׁוּם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ

נִוְדָעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם מֵהֵיכַל הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָה
שְׁעָתָא אֲתַנְגְּלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינָן,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהָאֲכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אֲפִין, דִּהְיָו בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהָהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֱלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינוֹן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרַעַא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוֹתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֱלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהֵיכַל
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. אִמַּר פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְאֵלֹה שַׁבְּתָה לֹא אָמַר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פֶּעִי בַר נֶשׁ לְחֲדַי, וּלְמַחְדַּי לְמַסְפְּנֵי. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתיב פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם קאמר, ולא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתֵכֶם. וְכָתוּב (ישעיה א) חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׁנְאָה וְנַפְשִׁי. וְאֵלֹה שַׁבְּתָה לֹא קאמר.

ובגניי כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדווגמא דעלמא דאתי. ובגניי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא ברין הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלֵין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׁאָר חֲגֵין
 וְזִמְנֵין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חֲיִיבֵיא דְגֵיהֶנָּם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמֵחָה הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמֵחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמֵחָה
 עַל שְׂמֵחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צַדְדֵינּוּ.

שְׁנֵינּוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׁאִין כֵּן בְּכָל שְׁאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגֵּיהֶנָּם נָחִים. בַּיּוֹם

הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרָת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 137)

מט) טעמו וראו אור הגנוז ומתיקות שיש בזהר הקדוש המאיר לנפש, עד שמרב אורה תקבל על עצמך כל הרעות והצרות והיסורים ולא יתחלש דעתך ולא תפל ממדרגתך ותתעלה למעלה למעלה עד רום המעלות חזק חזק ואמץ לא תירא ולא תפחד.

דע שבדורות הראשונים היו יכולים להשיג שלמות נפשם להלהיב בזכוה רב ובקדשה להמשיך על עצמם נעם זיו אור השכינה באור עליון וצח בדבקות ויראה ואהבה והכל על ידי פשטות התורה תורה שבעל פה נגלה אבל בדור הזה עקבות דמשיחא שהרע גובר ומתנשא וחוצפא יסגי וכו' ומי יגן עלינו מן הקלפות הרעות המחשיכים האור והשכל ועל ידי נגלות התורה אי אפשר בדור הזה באין פנים להלהיב כל כך נפש המשכלת בדביקה וחשיקה שהרע והמקטרגים הרוחניים מתגברים ולא עוד אלא שהם מתלבשים בגשמיות בערב רב שהם הרבנים ומושל וגובר אפיקורסות ומינות ושנאת חנם ולשון הרע וכל מי שהוא חצוף ביותר גובר ביותר ולולא מתיקות ערבות נעם זיו לשון הזהר והתקונים וכתבי מרון המאירים לנפש המשכלת ומישבין הדעת משמחת לב ומאירת עינים לא היה באפשרות להאיר מרב הצרות וחלישות דעת מרשעים המינים ואפיקורסים.

ולכן אחי טעמו וראו אור הגנוז ומתיקות שיש בזהר הקדוש המאיר לנפש עד שמרב אורה תקבל על עצמך כל הרעות והצרות והיסורים ולא יתחלש דעתך ולא תפל ממדרגתך ותתעלה למעלה למעלה עד רום המעלות חזק חזק ואמץ לא תירא ולא תפחד.

(נוצר חסד קאמארנא שביל התורה אות ל')

ג) חיוב למוד ספר הזהר הוא מצות עשה לדבקה בו ולידע שיש אלוה מצוי

ודע שכל ספר הזהר וחיוב למודו וחיוב למודו של כתבי מרון האר"י הכל מצות עשה לדבקה בו ולידע שיש אלוה מצוי בידיעה קדושה בפרט ובכחודים ואהבה ויראה ואחרות.

(נוצר חסד שביל התורה שביל ב' אות ג')

ספר אור הזהר (עמוד 139)

נא) עבודת ישראל: על ידי מאמר הזהר נמתקו כל הדינים

וכאשר התעוררתי בחצות הלילה וראיתי אגרת אחד מונח לפני אשר מעודי בחבלי שנה על עיני לא יכלתי לקרותו עד אשר למדתי תורת בספר תקוני זהר הקדוש והוא מחצות עד שעה ב' ואז נזכרתי לקרות האגרת של מעלת כבוד תורתו והבינותי על ידי מאמר הזהר הנזכר שנמתקו כל הדינים.

(עבודת ישראל להמגיד הקדוש מאזניו זכרוננו לחיי העולם הבא, אגרת הקדש)

אשר חנו לו אלקים עשר חטאיו בצדקה ופרק וירבה בימים אלו בצדקה ולמוד זהר ותקונים ותהלים.

(מורה באצבע סימן ח' אות רמח)

נב) בשנת תצ"א בקיץ היה גזרות נוראות מאת האפיפיור של אותו הזמן לבער ספרי התלמוד וכל גדולי ישראל עסקו בזה האיד לבטל הגזרה – ולמדו זהר ותקונים וזהר חדש בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הכוכבים, אפלו בזמן הלמוד הכללי

והנה בשנת תצ"א בקיץ היה גזרות נוראות מאת האפיפיור של אותו הזמן, ואחד הגזרות היה לבער ספרי התלמוד של בני ישראל, ומוכן כי זה היה צרה נוראה מאד וכל גדולי ישראל עסקו בזה האיד לבטל הגזרה, והנאון ר"י באסאן רבו של רבינו שאל את רבינו לבאר לו סוד הענין שיהיה פח בזה להסמרא אחרא נגד התורה, ורבינו השיב לו בבאור מספיק סוד כל הענין, וכן כותב לו רבינו כי הוא ראה זאת מקדם והקדים רפואה למכה ותקן בהישיבה שלו שילמדו זהר ותקונים וזהר חדש בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הכוכבים.

ועוד הוסיפו בלמוד התמידי של הזהר הקדוש ללמד כל היום בלוי ועוד שיש שעות בלילה חוץ מן הלילות ממוצאי יום כפור וכו' וכן הוסיפו שלא לפסק מן הלמוד של הזהר אפלו בזמן הלמוד הכללי של כבוד מורנו הרב רבי מ"ה.

(ירם משה משפט הבה"ת אות יד)

נג) בלילה ילמד זהר כי בזכותו יצאו ישראל מהגלות

אם זכה לחכמת אמת, מסגלת ההצלחה בעתים הללו, כי אז נאמר סוד הויה ליראיו, ואין האשה מגלה סתרה אלא לבעלה. ובלילה ילמד זהר באשמורות כי בזכותו יצאו ישראל מהגלות והגלות נמשל ללילה ומי שלא זכה להבין בזהר אף על פי כן יקרא כי הלשון מסגל לזכר הנשמה ולהאירה זהר נפלא. ובספר התקונים על היותר טוב וכשלומד זהר יעין לחכמת אמת בכל מלה ומלה כי כל אות חדוש בפני עצמו והדברים הנראים פשוטים אינם רק סוד.

(סדור רבי שבתי ראשקובער סדר למוד דף יז)

נד) כבר עשינו חשבון שכ"ה (325) דפין של דפוס מנטובה מזהר לחמשה לילות ישלים הזהר ותקונים

וזהר שיהיה לו קביעות בזהר אחד לגירסא ואחד לעיוני ונקדים אל המעין ואחר כך לגירסא כשיקרא בקול תעורר הפונה ותעבר השנה כבר עשינו חשבון שכ"ה (325) דפין של דפוס מנטובה מזהר לחמשה לילות ישלים הזהר ותקונים.

(סדור רבי שבתי ראשקובער סדר למוד דף יז)

נה) לגרם איניש אף על גב דלא ידע מה קאמר

כי הלומד בתורה ומבין ומכיר בפלפול וסברת התורה ומתענג לזה לא נקרא למוד התורה עבודה ויגיעה ועמל כי בזה שאדם נהנה ושמח לא יעף ולא יגע וכמו שאמר במדרש (ילקוט שמעוני, ישעיה פרק מג, רמז תנז): ולא אותי קראת יעקב וכו' את טרה כל יומא ולית את לעי וצלויי קמי את לעית כי רק הלומד תורה מתוך הדחק ומתוך טרור הדעת אף שאיננו מבין בה היטב רק שלומד מצד שהוא תורת הויה כמו שאמר דוד המלך עליו השלום משפטיך לא סרתי יען כי אתה הורתני וזה באור הכתוב גרסה נפשי מלשון לגרם איניש שלומד אני מצוותיך אף כי איננו מבין טעמה אף תאותי היא אל משפטיך יען כי הוא משפטיך וכמאמרם זכרונם לברכה לגרם איניש אף על גב דלא ידע מה קאמר ואצל זה הלומד על אפן זה אצלו נקרא יגיעה ועבודה ועמל כי לא ירגיש התענוג מהתורה ואצל זה נקרא כל התורה חקה בלא טעם כי זה אינו מבין טעמה מפני דחוק וטרור הדעת שלו וזה הפרוש שתהיו עמלים בתורה הינו שתלמדו התורה אף שיהיה בדרך חקה וברב עמל ויגיעה.

(ישמח ישראל פרשת בחקותי)